

† Ν. Ι. ΚΑΜΠΑΝΗΣ
Ιδρυτής εν έτει 1880

† ΑΠ. Ν. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
1932 — 1974

Διευθυντής — Ιδιοκτήτης
ΟΥΡ. ΑΠ. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
Έτος 13ον, Γ΄ Περιόδου
Αριθ. φύλλου 147/710
ΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός
Γ΄ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 25
104 32 — ΑΘΗΝΑ

ΣΙΦΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ (1958)

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΡΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ (1978)

ΕΤΟΣ 107ον

ΑΘΗΝΑ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1986

ΓΝΩΜΙΚΑ:

‘Αμα δε σου τρέχει,
τι πας και τρέχεις;
Σιφνέϊκο

ΤΗΛ. 52.25.264 & 81.32.410
ΣΙΦΝΟΥ: (0284) 31.487

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

✦ Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ✦

Μοναστηριακά Σίφνου

ΚΑΙ Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΥΠΙΑΣ ΜΕΤΟΧΙ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Γνωρίζαμε ότι ο Ιερεμίας του Ορφανού, μοναχός της αγιορείτικης Σιμωνόπετρας, όταν πλέον δεν μπορούσε να προσφέρει υπηρεσίες στο μοναστήρι της μετανοίας του, επήρε άδεια από αυτό να μονάσει στο μοναστηράκι του Αγίου Αρτεμίου, που ο ίδιος είχε ιδρύσει στην πατρίδα του Σίφνο (1629). Δεν γνωρίζουμε όμως ότι, την ίδια περίπου εποχή, άλλος ένας Σίφνιος, ο ιερομόναχος Νικηφόρος Τρουλίδης, μέλος και αυτός της Σιμωνόπετρας, είχε ανεγείρει τον Άγιο Αντύπα (το 1636, κατά το αναγραφόμενο στο υπέρθυρο του ναού έτος;), όπου εγκαταβίωσε μέχρι το 1655. Την πληροφορία έχουμε από έγγραφο της 8 Φεβρουαρίου 1655, που βρίσκεται σήμερα στο Αρχείο της Σιμωνόπετρας και αποτελεί διευθέτηση των ζητημάτων, που ανέκυψαν μετά τον θάνατο του κτίτορα του Αγίου Αρτεμίου Ιερεμίας (μεταξύ 1653 — αρχές 1654), καθώς και του κτίτορα του Αγίου Αντύπα Νικηφόρου Τρουλίδη (μεταξύ 1654 — αρχές 1655).

Ο Αρχιεπίσκοπος Σίφνου Αθανάσιος, σύμφωνα με το ανωτέρω έγγραφο, εζήτησε να κληρονομήσει τους δύο αποβιώσαντας μοναχούς, γιατί θεώρησε ότι ήταν ελεύθεροι, εκτός δηλ. Μονής, μοναχοί «κατά την τάξι(ν) τω(ν) καλογέρω(ν)», κατά το κληρονομικό δίκαιο των καλογήρων. Οι επίτροποι όμως των μικρών αυτών μοναστηριών, ύστερα προφανώς και από την έκδοση στις 3 Φεβρουαρίου 1654 σιγιλλίου του Πατριάρχου Ιωαννικίου Α΄ για τον Άγιο Αρτέμιο, με το οποίο επιβεβαιώθηκε η κυριότητα της Σιμωνόπετρας επί του ναού αυτού, έθεσαν ζήτημα όταν ο αρχιεπίσκοπος θέλησε να επαναλάβει τις ίδιες αξιώσεις επί του Αγίου Αντύπα. Έτσι, σε σύσκεψη επιλέκτων πολιτών (με πρώτο τον Βασίλειο Λογοθέτη) και κληρικών, ο Σίφνου Αθανάσιος αποδέχεται ότι και τα δύο αυτά μονύδρια και η κινητή και ακίνητη περιουσία τους ανήκουν «απαρσάλευτα» στη δικαιοδοσία της Μονής Σίμωνος Πέτρας (πλήν ενός μικρού κτήματος, του Αγίου Αρτεμίου, που ήδη είχε πωλήσει ο αρχιεπίσκοπος, και μερικών αντικειμένων του Αγίου Αντύπα, που είχε «δανειστεί», τα οποία με σύμφωνη γνώμη των επιτρόπων θεωρήθηκε ότι καλώς είχαν αποκτήσει). Αλλά και στο μέλλον, ούτε ο Αθανάσιος ούτε άλλος από τους διαδόχους του αρχιερείς θα μπορούσαν να εγείρουν διεκδικήσεις επί των δύο μονυδρίων (ίδια διάτυπωση περιλαμβάνεται και στο σιγιλλίο του Πατριάρχου Ιωαννικίου), τα οποία θα διοικούνται από αγιορείτες πατέρες της Σιμωνόπετρας.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ) Σ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ